

Podsumowanie filmu „Problem z jedzeniem”

Sytuacja

Matżeństwo Christine (83 l.) i Fritz (86 l.), pani Hannelore - opiekunka. W tym odcinku pan Fritz jest często zdezorientowany. Dotychczas nie miał problemów z jedzeniem, ale w tym odcinku myli nóż z widelcem.

Treść filmu

Pani Hannelore podaje jedzenie. Pan Fritz jest praworęczny, ale trzyma nóż w lewej ręce, a widelcem w prawej ręce usiłuje kroić. Pani Hannelore to widzi i mówi „Pomogę panu...”. Bierze nóż i widelec z jego dłoni i kroi kotlet na kawałki wielkości kęsa. Następnie daje mu widelec do prawej dłoni i mówi: „Tak będzie łatwiej...”.

Analiza

Pani Hannelore **chce dobrze**: dostrzega problemy pana Fritza i od razu mu **pomaga**. **Nie krytykuje** go, spokojnie kroi mu mięso i daje mu widelec do prawej ręki, aby mógł dalej jeść bez używania noża. **Wygląda** to na razie całkiem **dobrze**. Ale po **dokładniejszej analizie** można stwierdzić, że mogła się zachować znacznie **lepiej**.

Najpierw mówi „**pomogę panu**”. Uczyniła więc z pana Fritza (**słabą**) osobę potrzebującą pomocy, a z siebie (**silną**) pomocniczkę. **Zabiera** mu **BEZ pytania sztuczce** i kroi. **NIE wierzy** więc, że on jeszcze potrafi **prawidłowo jeść** nożem i widelcem, ponieważ oddaje mu TYLKO widelec. Nawiasem mówiąc, podobnie robi się z **dziećmi**, które nie potrafią jeszcze pokroić sobie jedzenia. **Nie dała mu szansy, aby sam się przekonał**, że musi to robić inaczej. Może po jakimś czasie SAM zamieniłby nóż z widelcem i dalej robiłby wszystko prawidłowo?

Czy pani Hannelore następnym razem pokroi wszystko od razu **PRZED rozpoczęciem jedzenia**? A czy ON dostanie jeszcze szansę samodzielnego pokrojenia sobie jedzenia, czy też nadal będzie nim „**rządzić**”?

Refleksja

Powinniśmy zawsze oferować jak najmniej pomocy, aby osoby zdezorientowane **jak najdłużej mogły być samodzielne**. Ponieważ niektóre rzeczy stają się coraz trudniejsze, należy wyczuć, **jak duża pomoc jest NIEZBĘDNA** - a więc tylko tyle, ile jest konieczne.

Pani Hannelore zareagowała o wiele za szybko. Najpierw może wystarczyłoby, gdyby pani **Hannelore** lub pani **Christine kroił**y swoje mięso **powoli** i w dobrze widoczny sposób - **BEZ** zwracania panu Fritzowi uwagi na jego problem. Ponieważ akurat zdarzyło się to po raz pierwszy, istnieje prawdopodobieństwo, że **on sam** to zauważy i **skoryguje**. Może przy następnym posiłku nie miałby z tym problemu i nadal mógłby prawidłowo jeść przez kilka kolejnych tygodni i miesięcy - chociaż zapewne nadejdzie czas, kiedy to już nie będzie działać prawidłowo. Dlatego później trzeba będzie **przejsć na inne pożywienie** (które nie wymaga noża). W naszym filmie PRZED rozpoczęciem jedzenia nóż i widelec leżały z prawej strony obok talerza - w dodatku widelec na zewnątrz. Należałoby więc zwracać uwagę na to, aby **nóż był położony Z PRAWEJ**, a **widelec Z LEWEJ** strony talerza. Wtedy byłoby łatwiej. Gdyby pan Fritz mimo to nadal wziął nóż do lewej ręki, pomocna może być drobna wskazówka, że powinien go wziąć do prawej. A jeśli nie jest to już dla niego zrozumiałe, należy podać mu sztucę do prawidłowej ręki. Jak pokazano w naszym filmie „Systemy pamięci”, można też **poprowadzić ręce**, aby wykonać **pierwsze ruchy krojenia**. Prawdopodobnie wtedy potrafiłby sam kontynuować, ponieważ pamięć proceduralna jest zachowana przez dłuższy czas.

Inne tematy dotyczące jedzenia

Ktoś **zapomina**, że jedzenie już było i pyta, kiedy wreszcie będzie coś do jedzenia. Tutaj może pomóc rozłożenie **wielu małych potraw** na cały dzień.

Niektóre osoby zdezorientowane nie mają ochoty na jedzenie, nie mają apetytu. Tutaj bodźcem do zwiększenia apetytu może być prośba o pomoc w kuchni. Również **zapachy z kuchni** mogą tutaj pomóc (smażona cebula, skwarki itp.)

Po zapoznaniu się z życiorysem klienta powinny być znane **ulubione potrawy** (w razie potrzeby spytać członków rodziny). W **podeszłym wieku zmienia się odczuwanie zapachów i smaków**. Wtedy trzeba dodawać więcej przypraw. Najdłużej utrzymuje się odczuwanie słodkości. Również ładnie nakryty stół może pobudzać do jedzenia.

Rytuály mogą pomóc osobom w odpowiednim nastawieniu się do jedzenia: wspólne nakrywanie stołu (jeśli to jeszcze możliwe) lub wspólne odmówienie modlitwy, jeśli w rodzinie była taka tradycja.

Generalnie ważna jest dobra struktura dnia.

Zdobyta wiedza

Pomagać tylko wtedy, gdy nie ma innego wyjścia. Dać czas na samodzielną korektę. Przejść na potrawy, które łatwiej się je. Ewent. również potrawy do jedzenia palcami. W razie trudności z przetykaniem podawać więcej zup, purée itp.

Polecana bibliografia

Patrz też film „Systemy pamięci” („pomaganie” - torowanie lub krojenie jedzenia - pamięć proceduralna) z naszej serii.

Patrz też film „Ćwiczenie zmysłów”

Patrz też film „Odmowa higieny osobistej” (konceptcja SMEI)